

«Հեռուստահանություն. գործառությունները, զարգացման միտումները եւ հեռանկարները» (Երևան, 2005) տեսական ու գործնական ուղղվածության աշխատությունները:

Ընթերցողի սեղանին դրվող սե-
նագրություններից առաջինը՝
«Դեռուսատեսային մասնագիտու-
թյուններ». Կրթությունից մինչեւ
Վարդեսություն», իր յուրօրինակ
պառուցվածով ու հանրամասչելի
արադրանուվ փորձ է հնարավո-
րուն ամբողջական ներկայացնե-
նու հեռուստատեսային այն բազ-
ազան մասնագիտությունները, ո-
րոնց վարդես գործադրմամբ դիմի
այանա հեռուստաերերը։ Իսկ
մինչեւ վարդեսություն կրթության
ուսական ու լրճացան ճանա-

գծված հաջորդականությամբ: Կե-
ղինակը խյել է այդ զարգացման
գագաթներով՝ շրջանցելով թրակ-
ները, այս դեղում էլ հավատարիմ
նալով իր ոճին: Պատմությունն
ուղ համեմված է հարցագրուց-
հջարկություններով Դայաստանի
եռուստաեսության Երախտավոր-
երի հետ, ուսագրավ վիճակագ-
ական տվյալներով հեռուստացն-
երությունների միջին լսարանի
ասին, որն ընթերցանությունը
արձնում է գրավիչ ու շարժուն:
իչս ընդգծված է հեղինակի խոր
և լինածանն ու Երախտագիտու-
թյունը մեր հեռուստաեսության
տեղման ակունքների մոտ կանգ-
ածների Ըկամամբ. հեղինակը
ամ չի խնայել հիշատակելու բո-
րուին:

Երկու ուշագրավ հրաշակություն

Utrqn Brhgjuán. «Slnzniusaruaqrnpp wáqjajh surliqhrú t, aqwaqau lqáñjuwslunpp»

կամ ըստում թատրոնական դրեմիերայի, իսկ տանը՝ հեռուստատեսային բազմազան ուսանելի հաղորդումներին, կիրակնօրյա ուղիոթատրոններին եւ այլն, եւ այլն։ Օդում կար բանավեճ գեղեցիկի, վեհի մասին ... կարորած էին... սկզբում։ Այսօր... այսօր այդ բանավեճը վերածվել է «բանակովի»՝ հեղեղելով մեր զանգվածային լրատվածիցները։ Այս կովում տարրալուսվել է նարդ, սովորական ճարդ՝ իր հովզերով ու հոգսերով. փոխարենն ունեն «խոսող գլուխներ» եւ բաժե՛, բաժե՛, բաժե՛։ Բոլոր մի ուժի ենի դրս եկել, որոնք ներով լի մի ուժի, ուրի՝ հմտածանաշման ու հնանահաստաման։ Ուզենի թե չուզենի 21-րդ դարը, հիրավի, տեղեկասկզբյան դար է։ Այն, այդուն է՝ իր դրականով ու բացասականով։ Ժամանակի հրամայականն է։ Իր բնույթով այդ թերո մեծապես իր ուսերին է կրում հեռուստատեսությունը. մենի ամեն օր զգում են, դահանջ ունեն նրա ներկայության։ Եվ այսօր առավել, խան երբեմ կարետովում է տեղեկատվական ոլորտում՝ զանգվածային լրատվածիցներում արարող մարդու կերպարը. հնչողիսին ոհիսի լինի նրա նարդկային նկարագիրը, հնչողիսին մասնագիտական ունակությունների ու հմտությունների ոհիսի ժիրամեծի, որոնի են ոլորտի հմտնախնդիրները, նրա զարգացման ուղղություններն ու հեռանկարներ։

դարձնելու մեջ ուղարկված է հետևյալը:

սային բազմազան ուսանելի հաղորդումներին, կիրակնօրյա ուղղոթարուններին եւ այն, եւ այն: Օդում կար բանավեճ գեղեցիկի, վեհի ճասին ... կարդում էին...սփորում: Այսօ...այսօ այդ բանավեճը վերածվել է «բանակովի»՝ հեղեղելով մեր զանգվածային լրատվամիջոցները: Այս կովում տարրալուծվել է ճարդը, սովորական ճարդ՝ իր հովզերով ու հոգսերով, փոխարենն ունեն «խոսդ գլուխներ» եւ քառե՛, քառե՛, քառե՛: Բոլոր մի ուժի են դրս եկել, որմումներով լի մի ուժի, ուղի՝ իննամանաշման ու իննահասաման: Ուզեն՞ թե չուզեն՞ 21-րդ դարը, հիրավի, տեղեկատվության դար է: Այն, այդուեւ իր դրականով ու բացասականով: Ժամանակի հրամայականն է: Իր բնույթով այդ թերը մեծադիս իր ուսերին է լուս հեռաւածեն:

Դեղինակն ընթեցողին ծանրացնում է ուժիուրի և օղերատի, մոնտաժողի ու հնցունային ուժիուրի, խոսնակ-լրացրողի ու խմբագիր-դրույլութի, ուղուրտյունների, հեռուատամեկնարանի ու տեսարանի, հարցագրուցավարի եւ այլոց մասնագիտության արհեստին ու արվեստին, շարունակում է լրագորդական կադրերի դատասման արդյունավետ եղանակների մասին ավանդական բանավեճը՝ փորձելով իր խոհեց կիսել այս կարեւոր խնդրի ուսուց: Դեղինակի տեսական հարցադրումներում մերողաբար գերակայում է նույն կայուն դիրքորոշումը. Սուր լավ մոռացված հինն է, իսկ «հնուա» դրոֆեսիոնալիզմն էր, քաջար դատախանակավությունը եեզ վասահված գործի հանդեր, կոլեկտիվ՝ թիմային մածողությունը:

մենք ունենակ գույն ունենաւածածությունը. մենք ամեն օր զգում ենք, դահանջ ունենք նրա ներկայության: Եվ այսօր առավել, ան երբեմ կարետը կում է տեղեկատվական ոլորտում՝ զանգվածային լրավաճախոցներում արարող մարդու կերպարը. ինչորիսին դիմի լինի Օրա նարդկային նկարագիրը, ինչորիսին նասնագիտական ունակությունների ու հմտությունների դիմի ժիրամեծի, որոնք են ոլորտի հիմնախնդիրները, նրա զարգացման ուղղություններն ու հեռանկաները:

Դարցայրումների տողերի արան-
ում հեղինակը շարունակ հիշեց-
նում է, որ լրագրողներն իրենց ժա-
մանակաշրջանի եւ տասմայրերն
են, եւ գերեզմանափորները: Եզ
բոլորովին չսկսելով նաև մյուս
մասնագիտությունները՝ նրա հա-
մար, այնուամենայնիվ, հեռուա-
տածային քազմաթիվ մասնա-
գիտությունների թագն ու դասակը
իրավանք մնում է դարձյալ հե-
ռուատարարություն ենթիւ եղու:

Գրի եւկորդ մասը նվիրված է հեռաւուսառադիոյի լավագույն երախ-
ավորներից մեկին՝ Խորհրդային
Լայաստանի հեռաւուսառադիոյեց-
ուումը 18 տարի ղեկավարած Ստե-
փան Պողոսյանին։ Դեռսև ինըն է
դասմում իր կյանքը, սակայն այս-
տեղ էլ զգացվում է հեղինակի սեր-
երեկայությունը՝ իր ոսղորդող հար-
ցադրություններով։ Եվ հարցումատա-
սանի այս բեկեռվ էլ հյուազում է
Ստեփան Պողոսյան մարդու կյանքի
կյանքը։ Ստեփան Պողոսյանն այն
մարդկանցից է, որ վայրիվեռումնե-
ուով լի երկու տասնամյակի այս հե-
ռավորությունից անգամ մեր հե-
ռուսականամարտ աստիշ տես դժո-
ւողում է նոր դայձառ կերպար։
Եվ բոլորպին էլ դատահական չէ,
ուր Դայաստանի հեռուսատեսու-
թյան հիմնամյա դասմության կող-
ման հեղինակը շարադրել է դասմու-
թյունը մի մարդու, որն այդ հինգ
տասնամյակից գրեթե երկուսը կեր-
տել է այն։ Նա նաև Երիցյան-հե-
ռուսալրագորդի երախսիի տունը է
ու ուսուցին ու գործնությունը։

Դավելեմ նաեւ, որ գրի «Դավել-կած» բաժնում զետեղված են հեռուստառադիոյի ոլորտը կանոնակարգող օրենիներ, կարգեր, որուսումներ, հեռահաղորդակցություններկանացնող արտնագրված հեռուստառադիոընկերությունների ցանկեր:

Ծգրագիտակելով մեր խոսքը՝ ուղղում ենի փաստել, որ ի դեմս Սերգո Երիցյան հեռուստալրազրության դրականիկի մեջ տեսնում ենի նաև նրա լավագույն տեսաքանին, որի դրդում միտք ու նախանձելի աշխատասիրությունը դեռ իրենց նորացը կրերեն մեր հեռուստաաշխարհի լիարժել կայացման նվիրական գործին:

Մի ուսագրավ լուս եւս. orbu լրացավ նաեւ հեղինակի 50-ամյակը: Ընորհավորեն մեր հոբելյան՝ մաղթելով նրան խօսպող ջություն ու բեղմնավոր գրիչ:

ԱՐԵԱՆԸ ՄԱՐՏԻՔՈՍՅԱՌ
ԲԱՆԱՍԻՐԻԱԿԱՆ ԳԻՏՈՐյՈՒՆՆԵՐԻ
ՔԵԼՎԱՅԹՈՒՆ
ՀԱՐԱՍԱՆԻ ԾԱՌՈՒԱԼԻԱՏԱՆԵՐԻ
ՄԻՈՐԲԱՆ ԱՆԴՐԱՆ

Հայկական կենսագիմիական դրոգի հիմնադիրը

«ՀԱՅ ակադեմիկոս Հ. Խ. Բունիած-
քյանի ծննդյան 100-ամյակի առթիվ

Երացավ Դայկական կենսափառաբանությունը՝ ուղարկելով այս գործությունը:

Միական դղրոցի հիմնադիր, ազանավոր գիտնական ու մանկավարժ, ՀՀ ԳԱԱ ակադեմիկոս, գիտության վաստակավոր գործիչ, դրոֆեսոր Դրայա Խաչատրոսի Բունիաթյանի ծննդյան 100-ամյակը:

3. Բունիաթյանը ծնվել է 1907 թ. Նոր Բայազետում: Սկզբնական կրությունն ստացել է հայրենի տաղապատճեն: Այնուհետեւ տեղափոխվել է Երևան եւ ավարտել է Խ. Արքովյանի անվան միջնակարգ դղրոցը, Երևանի դեռական համալսարանի բժեկական ֆակուլտետը եւ սկսել աշխատել որբես կենսաթիմիայի դի հիմնադիրը ու դեպազարք: Մասնավորությամբ ավելի տան 60 գիտական աշխատողներ ղաւուանել են թեկնածուական ու դոկտորական թեգեր: Նրա գրչին են դատկանում ավելի տան 250 գիտական աշխատանք ու մենագրություն: Նա կենսաթիմիայի հիմնադիրը կողմից լուս ընծայվող «Ուժեղի կենսաթիմիայի հարցեր» գիտական ժողովածուների խմբագիրն էր: Ուսասանի Դաշնության գիտությունների ակադեմիայի եւ ՀՀ ԳԱԱ «Նեյրոթիմիա» հանդեսի ստեղծումը ակադեմիկոս Յ. Բունիաթյանի եւ նրա կողմից ու-

ամբիոնի ասխատենք, այնուհետեւ դեկազարել է Երեւանի անասնաբուժական-անասնաբուժական եւ ավելի բաց երկու տասնամյակ՝ բժշկական ինստիտուտի կենսաթմիայի ամբիոնը: 1939-1941 թթ. Դ. Բունիածիանը Երեւանի բժշկական ինստի-

Բոլոսակոյ Ե սաւ ազադեսիկոս Դ. Բունիածյանի հասրակական գործության գծով տեղակալը Երևանի տեղական համալսարանի ռեկտորն էր: Դայաստանի Գիտությունների ակադեմիայի կազմակերպման հետո սկզբից ընտրվում է ակադեմիայի խնկական անդամ Եւ կենսաբանական գիտությունների բաժանմունի ակադեմիկոս-քարտուղար: Այնուհետև ընտրվում է ակադեմիայի ակադեմիկոս-քարտուղարի Եւ առաջնորդությունից դաշտում: 1943 քվականից ակադեմիկոս Դ. Բունիածյանը դեկավառում էր ՀՀ ԳԱԱ Լ. Օրբելու անվան ֆիզիոլոգիայի ինսիտուտի կենսամիջայի սեկտորը, իսկ 1961 թ. մինչեւ իր կյանքի վերջը նա հանդիսանում էր կողմից հիմնադրված ՀՀ ԳԱԱ կենսամիջայի ինսիտուտի սնօրենության կամացամամիջոցում աճելով վերածվեց նյարդամիջական խուռակ կենսորնի Եւ լայն ծանաչում ստացավ ոչ միայն Խորհրդական Միությունում, այսի ամենու կողմէ նաև ազադական գործության գծով տեղակալը Երևանի տեղական համալսարանի ռեկտորն էր: Դայաստանի Գիտությունների ակադեմիայի կազմակերպման հետո սկզբից ընտրվում է ակադեմիայի խնկական անդամ Եւ կենսաբանական գիտությունների բաժանմունի ակադեմիկոս-քարտուղար: Այնուհետև ընտրվում է ակադեմիայի ակադեմիկոս-քարտուղարի Եւ առաջնորդությունից դաշտում: 1943 քվականից ակադեմիկոս Դ. Բունիածյանը դեկավառում էր ՀՀ ԳԱԱ Լ. Օրբելու անվան ֆիզիոլոգիայի ինսիտուտի կենսամիջայի սեկտորը, իսկ 1961 թ. մինչեւ իր կյանքի վերջը նա հանդիսանում էր կողմից հիմնադրված ՀՀ ԳԱԱ կենսամիջայի ինսիտուտի սնօրենության կամացամամիջոցում աճելով վերածվեց նյարդամիջական խուռակ կենսորնի Եւ լայն ծանաչում ստացավ ոչ միայն Խորհրդական Միությունում, այսի ամենու կողմէ նաև ազադական գործության գծով տեղակալը Երևանի տեղակալը կամ գործունեությունը: Երկար տարիներ նա դեկավարել է հանրադեսության ֆիզիոլոգների, կենսամիջական միությունների Եւ դեղաբանների, այնուհետև կենսամիջակուսների ընկերությունները: Նա ակտիվորեն մասնակցել է միջազգային կենսամիջական մի շարք կոնգրեսների ու գիտաժողովների աշխատանքներին: Ակադեմիկոս Դ. Բունիածյանը գիտության համար կազմակերպիչ էր: Նա աչի Երևանում գիտության սարքեր բնագավառներին Եւ մշակույթին վերաբերող հանրագիտարանային գիտելիքներով, հսկայական աշխատասիրությամբ, որոնք ներդաշնակորեն գույզակցում էին սկզբունքայնությամբ Եւ առաջնաշերտությամբ իրեն Եւ իր աշակերտների նկատմամբ, զգայուն ու հոգատար վերաբերությունով դեռի գիտական աշխատողները Եւ համարես Երիսասարդները:

Դ. Բունիածյանը ոչ միայն խոռո
գիտական էր, այլև հիանալի ման-
կավարժ: Կենսաիմիայի Վերաբե-
րյալ Երա դասախոսությունները ե-
րեանի ղետական համալսարանի,
բժշկական եւ աճասնաբուժական-
անասնաբուժական ինստիտուտների
ուսանողների համար միւս աչի էին
ոնլուրամ եւ եւ:

Ակադեմիկոս Յ. Բունիաթյանի անմիջական մասնակցությամբ ու դեկավարությամբ ԳԱԱ կենսաինհայի ինստիտուտում ժամանակակից բարձր մակարդակով կատարված աշխատանքները լայն ճանաչում են գտել ինչպես մեր երկրությունում, այնպես էլ արտասահմանում: Յ. Բունիաթյանի եւ Երա աշակերտների կողմից ինստիտուտակայի հաջո-

դուրյուններ են ձեռք բերվել ուղեղի հյուսվածի կենացիմիական մի շարժ նուր մեխանիզմների բացահայտման եւ ստացված արդյունքները թժէկության մեջ ներդնելու ուղղությամբ:

3. Բունիածյանը եւ նրա աշակերտը ուսագրավ հետազոտություններ են կատարել Ենթգետիկ եւ ազոտային փոխանակության կարտրագույն ռեակցիաներում գլխուղեղի ֆիզիոլոգիալես ակտիվ միացություններից մեկի՝ գամմա-ամինկարագաքքի եւ դրա ածանցյալների կենսափոխական դերի, ինչպես նաև նյութերի փոխանակության ցարդարական դաշտում:

Կարեւոր հետարրություն է Եռևկայացնոա կենտրոնական Եյարդային համակարգի միջ ուսումնասիրված այնուհի բաղադրամասերի հետազոտությունը, ինչուհի են կենսաբանական ակտիվ դեղությունը, մետաղ ու արունեակող սպիտակությունը:

Պրովենտ ԱԲՄՆ, ՍԻՄՈՅԻ,
ՀՀ զԱՅՀ Հ Բռնիարքանի անվան
կմսամիմիայի ինսիսութի
լարուատութիայի և
գոհ կմսարանորքան և
Ակուզիայի ամբլուսի վարչի,

